

jeg ſkal ſige det ærede Medlem: Frygt avler aldrig noget Gødt; Arbeide af Frygt bærer aldrig gode Frugter. En lignende Beſtylning reifte det ærede Medlem for Thibed Amts 2den Valgkreds (Sagb) navnlig mod mig. Seg ſkal give ham det ſamme Svar, og hvad angaar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederikſen), da var det den gamle Wiſe, han ſang om ſin egen magelſe Medgjørlighed, om ſin Lyſt til at reformere paa alle de mulige Omraader, om det tidligere Flertals Umedgjørlighed og Lignende. Det er overordentlig glædeligt, naar det ærede Medlem finder ſaa mageløſt Behag i ſin egen Stilling, og hvad han udretter dermed (Th. Nielsen: Det er godt at være tilfreds med ſig ſelv; jeg er det ikke!); — da har det ærede Medlem dog ſagt idag, at han var det. Men naar det ærede Medlem og ligeledes det ærede Medlem for Thibed Amts 2den Valgkreds og ikke mindre den ærede Ordfører alle Tre have ladet forſtaa, at de ſtaa i Grunden paa det Standpunkt, at proviſoriſke Finantslove ere brugelige Ting (Modſigelſe), ikke heldige, ikke onſkelige, men dog ere tvivlſomt lovlige, og naar jeg gaar Kredsens rundt af de Foreſtillinger, der findes hos dem, ſom jeg i nogle Timer var forbunden med, ſaa gjentager jeg Udtalelſen af min Glæde over, at jeg er kommen ud af det Kompagni, og jeg begriber ikke, hvorledes min ærede Ven fra Nyborg (Lange) nu nylig har kunnet tilegne ſig den Betragtning, at det vilde være Stykke at indgaa en Alliance af den Beſtaffenhed. Nei, klart Standpunkt! og lad ſaa Folket dømme os imellem! Saavel det ærede Medlem fra Nyborg ſom det ærede Medlem fra Skjern (Clausager) have anſtillet endel Beregninger over de Realitetspørgsmaal, der foreligger, og det ærede ſidſte Medlem gif endogsaa ſaavidt, at han mente, at der fra det andet Things Side var gjort ſtørre Indrømmelſer end fra vor Side. Seg ſkal ikke i det Enkelte gaa ind paa dette Forhold. Seg ſkal kun ſige det ærede Medlem, at han beſtemt tager ſeil. Førſt delte vi omtrent halvt og ſiden ſit Landſtinget ^{3/4} af den øvrige Salvdel (Modſigelſe); der mangler ikke Meget. Seg ſkal nemlig ſige Dem, mine Herrer, at der er adſkillige Ting, De have glemt. De have glemt, at det høitærede Landſting har ſimpelthen taget Forbehold med Henſyn til Univerſitetet tilrods for de 150,000 Kroner. Landſtinget vil derfor blive ved med at beſtemme Regjeringen, thi det er den almindelige Opfattelſe, at Regjeringen har teſtamenteeret ſit Arvegøds til Landſtinget, ſaa at Landſtingets Opfattelſe bliver den nye Regjeringſ. Det ligger i Situationen. Landſtinget har nu ſagt, at Muſæumsbygningen, ſom allerede ſkulde have været færdig, idet den nu er bevilget paa andet Aar, kommer naturligvis ikke iſtand iaar; Tegningerne ere ikke tilſtede, og den kan heller ikke bygges for det Beløb, der er bevilget. Univerſitetet kommer

altsaa ikke af med de 100,000 Kr. og ſaar alſaa ligefrem dette Beløb tilovers ſaaledes, at det iſtedetfor det omtalte Underſtud ſaar Overſtud. Med Henſyn til Theatret opſtiller man den Theori, mod hvilken der ganſke viſt mundtlig er nedlagt Indſigelſe fra de Herrerſ Meningsſellers Side — en Theori, der efter min Opfattelſe viſer, at Landſtinget har ikke forandret ſin Lyſt til at være Lyngdepunkt — nemlig, at det gjør i Grunden Sittet, om der ſtaar opført en ſtørre eller mindre Bevilling paa Papiret; thi har Theatret ikke Penge, betaler det hverken Renter eller Afdrag, og ſævner det Penge, ſaar Tilſtudet ikke til, ſaa maa Finantsministeren ſtyde til eller tage Pengene af de private Fonds, af Sorø Akademi f. Ex., naturligvis ſom Laan, ſaaledes at man hverken betaler Afdrag eller Renter (Afbrydſelſe); ja det er en Betragtning, ſom er fremsat, den kan læſes i Tidenden og den er gjentagen under de Forhandlinger, der ere førte, ſaa at man alſaa derefter ikke opfatter Sagen ſaaledes, at Budgettet for Theatret har en egentlig bindende, trykſkende Indflydſelſe paa den Kultusminister, der ſkal varetage Theatrets Forhold. De ville derfor ſe mine Herrer, at det poſitivt kun er Lidt, der er indrømmet paa diſſe Omraader, og hvad have De ſaa tilbage? Jo, det er ſandt, De have 22,000 Kr. til de fattige Huſmand! Hvilken mageløs Indrømmelſe af det ſtore Hartkorn, at man virkelig vil unde det folkevalgte Kammer at bevilge indtil 33,000 Rd. af — Sorø Akademi i Alt til diſſe mange fattige Huſmandsſønner og -døttre omkring i Landet, ſamtidig med, at man ſaar Penge i Hundrebetuſindevis til den høiere Underviſning! Man priſer i høie Toner, at man har faaet denne Indrømmelſe. Men Alt dette er heller ikke for mig Sagen; thi ſelv om Finantsloven ved den første Række Indrømmelſer og ved den anden Række Indrømmelſer er bleven ſaaledes, ſom den er, ja ſelv om den var udgaaet fra et Finantsudvalg, beſtaaende af 15 Medlemmer ovre fra Binduerne, ſaa ſiger jeg, det er endda ikke for mig Hovedſagen; thi det har i den Forſtand ikke noget væſentligt Afgjørende, om det til en given Tid er Høire eller Venſtre, der er i Flertal. Naar det blot ved Afſtemningen fremkommer ſom et parlamentariſk Flertal, ſaa betragter jeg det ikke i mindſte Maade ſom en Ulykke, at det gaar i en anden Retning, thi det retter ſig nok igjen efter Folkeſtemningen, og Folket har ſaaledes ſin egen Skjæbne i ſin Haand. Hvad jeg derimod vilde betragte ſom en Ulykke, det er Indrømmelſer til en Side, ſom trykker dette Things Mening ned, hvad enten ſaa Things Mening er Høire eller Venſtre. Hvad Side det gaar til, det maa Folket ſelv beſtemme. Seg vil ikke trætte de Herrer i dette Dieblif med flere Bemærkninger, og jeg vil ikke gjøre Bebreidelſer hverken af den ene eller af den anden Art imod de Herrer, allermindſt imod deres Bevæggrunde, men det er dog